

Žaloba podaná dňa 2. apríla 2004 André Bonnet proti Súdnemu dvoru Európskych spoločenstiev

(Vec T-132/04)

(2004/C 168/12)

(Jazyk konania: francúzsky)

André Bonnet, bytom Saint Pierre de Vassols (Francúzsko), zastúpený Hervé de Lepinau, advokát, ktorý si zvolil adresu na doručovanie v Luxemburgu, podal 2. apríla 2004 na Súd prvého stupňa Európskych spoločenstiev žalobu proti Súdnemu dvoru Európskych spoločenstiev.

Žalobca navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

- zrušil tak rozhodnutia z 11. februára 2004 a zo 4. marca 2004 ako aj rozhodnutie o vymenovaní iného uchádzača do funkcie, o ktorú sa uchádzal žalobca;
- rozhodol, že výsledky výberového konania zo 4. februára 2004 majú byť účinné od 1. marca 2004;
- zaviazať Súdny dvor Európskych spoločenstiev zaplatiť žalobcovi sumu 100 000 Euro ako náhradu morálnej ujmy, ako aj sumu 5 000 Euro na mesiac od 1. marca 2004 až do skutočného vymenovania žalobcu do funkcie;
- subsidiárne, v prípade, že Súd prvého stupňa by nepotvrdil vymenovanie žalobcu do funkcie, zaviazať Súdny dvor Európskych spoločenstiev zaplatiť mu celkovú sumu 260 000 Euro spolu s úrokmi z omeškania od podania tejto žaloby;
- v každom prípade, zviazal Súdny dvor Európskych spoločenstiev nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné argumenty

Žalobca sa uchádzal o funkciu lektora rozsudkov v kancelárii predsedu Súdneho dvora. Podľa tvrdení žalobcu na základe výberového konania bol vybraný, ale vzhľadom na napadnuté rozhodnutia nebol vymenovaný do tejto funkcie.

Na podporu svojej žaloby, žalobca uvádza nedostatok právomoci vedúceho kancelárie konať vo veciach vymenovania referenta Súdneho dvora. Žalobca ďalej uvádza porušenie podstat-

ných náležitostí akými sú zásada rovnakého prístupu, chýbajúce odôvodnenie a porušenie práva na obhajobu,

Žalobca tiež tvrdí, že boli porušené jeho nadobudnuté práva, zásada zákazu spätnej účinnosti a zásada právnej istoty ako aj zásada rešpektovania súkromného života a apolitickosti. Na záver žalobca tvrdí, že došlo k zneužitiu právomoci.

Žaloba podaná dňa 8. apríla 2004 Kelvin William Stephens proti Komisii Európskych spoločenstiev

(Vec T-139/04)

(2004/C 168/13)

(Jazyk konania: francúzština)

Kelvin William Stephens, bytom Brusel, zastúpený Nicolas Lhoëst, advokátom, ktorý si zvolil adresu na doručovanie v Luxemburgu, podal 8. apríla 2004 na Súd prvého stupňa Európskych spoločenstiev žalobu proti Komisii Európskych spoločenstiev.

Žalobca navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

- zrušil rozhodnutie orgánu povereného menovaním zo 14. apríla 2003 v časti, v ktorej:
 - žalobcu nezaradil pri jeho prijímaní do triedy A6 stupeň 3,
 - neobnovil služobný postup žalobcu tým, že urýchlilo jeho povýšenia do tried A5 a A4,
 - obmedzil dátum účinnosti rozhodnutia o novom zaradení, v časti týkajúcej sa peňažných náležitostí, na 5. október 1995,
- zrušil rozhodnutie orgánu povereného menovaním z 15. januára 2004 doručeného žalobcovi 30. januára 2004, ktorou sa zamietla žalobcova sťažnosť R/521/03;
- zviazal žalovaného na zaplatenie náhrady škody predbežne vyčíslenej na 125 000 eur, v prípade, ak by tento nemohol obnoviť služobný postup žalobcu;
- zviazal žalovaného nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné argumenty

V predmetnom spore žalobca zaradený pri jeho prijímaní v októbri 1995 do triedy A7 stupeň 3, napáda rozhodnutie orgánu povereného menovaním nepreskúmať toto zaradenie tým, že ho určilo ako triedu A6 stupeň 1 a nie A6 stupeň 3, neobnoviť jeho služobný postup a obmedziť dátum účinnosti rozhodnutia o novom zaradení, v časti týkajúcej sa peňažných náležitostí, na 5. október 1995.

Na podporu svojich nárokov žalobca uvádza rovnaké dôvody, ako uviedol žalobca vo veci T-125/04 Rouseaux/Komisía.

Žaloba podaná 14. apríla 2004 Cargill B.V. proti Komisii Európskych spoločenstiev

(Vec T-142/04)

(2004/C 168/14)

(Jazyk konania: holandský)

Cargill B.V. so sídlom v Haagu (Holandsko) zastúpený H.J. Bronkhorst a J.F. van Nouhuys, podal 14. apríla 2004 na Súd prvého stupňa Európskych spoločenstiev žalobu proti Komisii Európskych spoločenstiev.

Žalobca navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

1. zrušil rozhodnutie Komisie Európskych spoločenstiev z 5. januára 2004, ktoré mu bolo adresované;
2. zaviazal Komisiu Európskych spoločenstiev nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné argumenty

Žalobca nesúhlasí s rozhodnutím Komisie, ktorá určila, že odpustenie dovozného cla v určitom prípade nie odôvodnené. Uvedené rozhodnutie bolo prijaté po zrušení konečného rozhodnutia C/2000/485 Komisie Súdny dvorom vo veci Holandské kráľovstvo/Komisía C-156/00 ⁽¹⁾.

Žalobca dovážal kukuricu do ES v režime aktívneho zušľachtovacieho styku. Kukurica mala byť najprv spracovaná na glukózu a potom vyvážaná. Z tohto dôvodu žalobca vlastnil potrebné povolenia na náhradu rovnakého tovaru. V napadnutom rozhodnutí Komisia uviedla, že vyvážaná glukóza neobsahovala len kukuricu ale aj pšenicu z trhu ES. Preto Holandské orgány vymerali dlžné dovozné clo. V napadnutom rozhodnutí Komisia zamietla žiadosť o odpustenie tohto cla.

Na podporu svojej žaloby žalobca uvádza, že došlo k porušeniu jeho práva na obhajobu. Osobitne, žalobca tvrdí, že bolo porušené jeho právo na vypočutie a právo na prístup k spisu.

Okrem toho žalobca uvádza, že bolo porušené nariadenie č. 1430/79 ⁽²⁾ o vrátení alebo odpustení dovozných alebo vývozných ciel o ako aj článok 239 nariadenia č. 2913/92 ⁽³⁾, ktorým sa ustanovuje Colný kódex Spoločenstva a články 905 až 909 nariadenia č. 2454/93 ⁽⁴⁾, zavádzajúce ustanovenia pre vykonávanie nariadenie Rady č. 2913/92. Žalobca tiež tvrdí, že bola porušená povinnosť uviesť odôvodnenie podľa článku 253 ES.

Žalobca tvrdí, že záver Komisie o zjavnom nesplnení stanovených podmienok v povolení pre žalobcu pri rovnocennom aktívnom zušľachtovacom styku nie je správny. Podľa žalobcu, vyvážaná glukóza, ktorá bola spracovaná z obilia a kukurice, mala tie isté vlastnosti ako glukóza získaná len z kukurice. Žalobca ďalej uvádza, že oba výrobky spadajú pod rovnaký kód KN. Žalobca má zato, že jediná skutočnosť, ktorú mu možno vytknúť, je čiastočný vývoz kukurice po lehote šiestich mesiacov, ktorá bola stanovená v povolení.

Na záver, žalobca tvrdí, že bol porušený princíp primeranosti.

⁽¹⁾ Rozsudok Súdneho dvora (z 13. marca 2003), Holandsko/Komisía, C-156/00, Zb., s.I-2527

⁽²⁾ Nariadenie Rady (EHS) č. 1430/79 z 2. júla 1979 o vrátení alebo odpustení dovozných alebo vývozných ciel (Ú. v. ES L 175, s. 1.)

⁽³⁾ Nariadenie Rady (EHS) č. 2913/92 z 12. októbra 1992, ktorým sa ustanovuje Colný kódex Spoločenstva (Ú. v. ES L 302, s. 1.)

⁽⁴⁾ Nariadenie Komisie (EHS) č. 2454/93 z 2. júla 1993, zavádzajúce ustanovenia pre vykonávanie nariadenie Rady (EHS) č. 2913/92, ustanovujúceho Colný kódex Spoločenstva (Ú. v. ES L 253, s. 1.)

Žaloba podaná dňa 13. apríla 2004 Télévision Française 1 SA proti Komisii Európskych spoločenstiev

(Vec T-144/04)

(2004/C 168/15)

(Jazyk konania: francúzština)

Télévision Française, so sídlom Boulogne (Francúzsko), zastúpená Jean-Paul Hordies, advokátom, ktorý si zvolil adresu na doručovanie v Luxemburgu, podala 13. apríla 2004 na Súd prvého stupňa Európskych spoločenstiev žalobu proti Komisii Európskych spoločenstiev.